

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 13. september 2022
(OR. en)

12351/22

JAI 1164
VISA 144
MIGR 252
COEST 646

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	13. september 2022
til:	Generalsekretariatet for Rådet
Komm. dok. nr.:	C(2022) 6596 final.
Vedr.:	MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN om retningslinjer for udstedelse af visum generelt til russiske ansøgere efter Rådets afgørelse (EU) 2022/1500 af 9. september 2022 om suspension af anvendelsen af hele aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation om lettelse af udstedelsen af visa til statsborgere i Den Europæiske Union og Den Russiske Føderation

Hermed følger til delegationerne dokument C(2022) 6596 final..

Bilag: C(2022) 6596 final.

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.9.2022
C(2022) 6596 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om retningslinjer for udstedelse af visum generelt til russiske ansøgere efter Rådets afgørelse (EU) 2022/1500 af 9. september 2022 om suspension af anvendelsen af hele aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation om lettelse af udstedelsen af visa til statsborgere i Den Europæiske Union og Den Russiske Føderation

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om retningslinjer for udstedelse af visum generelt til russiske ansøgere efter Rådets afgørelse (EU) 2022/1500 af 9. september 2022 om suspension af anvendelsen af hele aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation om lettelse af udstedelsen af visa til statsborgere i Den Europæiske Union og Den Russiske Føderation

1. Den 9. september 2022 vedtog Rådet en afgørelse om suspension af anvendelsen af hele aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation om lettelse af udstedelsen af visa til statsborgere i Den Europæiske Union og Den Russiske Føderation ("aftalen")¹. Rådets afgørelse trådte i kraft på andendagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* og underretningen af Den Russiske Føderation. Denne afgørelse erstattede Rådets afgørelse (EU) 2022/333.
2. Rådets afgørelse suspenderer anvendelsen af alle aftalens bestemmelser for så vidt angår statsborgere i Den Russiske Føderation. Indtil suspensionen ophæves, vil der ikke gælde lempelser af reglerne for udstedelsen af visa til russiske statsborgere. Som følge heraf vil det være visumkodeksens² almindelige regler, der automatisk finder anvendelse på russiske statsborgere, der ansøger om visum til kortvarigt ophold.
3. Danmark og de associerede Schengenlande — Norge, Island, Schweiz og Liechtenstein — har gældende bilaterale visumlempelsesaftaler med Rusland, der svarer til visumlempelsesaftalen. Efter Rådets afgørelse om fuldt ud at suspendere anvendelsen af visumlempelsesaftalen forventes Danmark og de associerede Schengenlande at suspendere deres bilaterale aftaler efter deres respektive nationale procedurer.
4. I lyset af den helt særlige kontekst, som medlemsstaternes konsulater virker i, og under hensyntagen til den overordnede kontekst med Den Russiske Føderations uprovokerede og uberettigede militære aggression mod Ukraine og behovet for at fremme en harmoniseret tilgang til behandlingen af visumansøgninger i Rusland og fælles løsninger inden for Schengenområdet er det desuden hensigtsmæssigt og nødvendigt at vejlede medlemsstaterne om procedurerne og betingelserne for udstedelse af visa til russiske ansøgere. Disse retningslinjer er afgørende for at sikre sammenhæng, klarhed og gennemsigtighed under visumproceduren for statsborgere i Den Russiske Føderation på en given konsulær lokalitet.
5. Ruslands uprovokerede og uberettigede angrebskrig mod Ukraine har haft vidtrækkende konsekvenser, herunder en forværring af risiciene for og truslerne mod sikkerheden og den offentlige orden i EU. Medlemsstaternes konsulater står over for større udfordringer med hensyn til at kontrollere formålet med turistbesøg i forhold til rejser med andre formål (f.eks. familiebesøg), ikke mindst i lyset af, at nogle medlemsstater har oplevet en betydelig reduktion af deres konsulære kapacitet, efter at de russiske myndigheder har udvist mange medlemsstaters konsulære og diplomatiske personale. Desuden er der fortsat en troværdig risiko for, at personer, der hævder, at de rejser med henblik på turisme, kan fremme propaganda til støtte for Ruslands angrebskrig mod Ukraine eller deltage i andre undergravende aktiviteter til skade for EU. EU skal samtidig fortsat være åben over for russiske visumansøgere, der rejser med væsentlige formål, herunder navnlig familiemedlemmer til EU-borgere, systemkritikere, uafhængige journalister og repræsentanter for civilsamfundet. I forbindelse med den fuldstændige suspension af visumlempelsesaftalen anbefaler Kommissionen derfor, at medlemsstaterne tager

¹ Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation om lettelse af udstedelsen af visa til statsborgere i Den Europæiske Union og Den Russiske Føderation (EUT L 129 af 17.5.2007).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

hensyn til følgende forhold, når de behandler russiske statsborgeres ansøgninger om kortvarigt ophold.

a) Kompetent medlemsstat og konsulær territorial kompetence til at behandle visumansøgninger

6. Medlemsstaterne bør være særligt opmærksomme på at sikre, at visumkodeksens artikel 5 og 6 om reglerne for kompetence til at behandle visumansøgninger anvendes korrekt i forbindelse med hver enkelt visumansøgning. Kapitel 1 i del II i visumhåndbog I³ indeholder vejledning om, hvordan det fastslås, hvilken medlemsstat der er kompetent. Hvis den medlemsstat, der har modtaget en ansøgning, ikke er kompetent til at behandle den, bør hele ansøgningen og al dokumentation returneres, og visumgebyret refunderes. Ansøgeren bør omdirigeres til den kompetente medlemsstats konsulat for at undgå visumshopping mellem forskellige konsulater.
7. I henhold til visumkodeksens artikel 6 bør ansøgninger kun behandles af den kompetente medlemsstats konsulat, under hvis jurisdiktion ansøgeren har sin lovlige bopæl. Medlemsstaterne bør derfor ikke rutinemæssigt acceptere visumansøgninger fra statsborgere i Den Russiske Føderation, som befinder sig i et tredjeland såsom Serbien, Tyrkiet eller De Forenede Arabiske Emirater, med henblik på et kortvarigt ophold eller transit. Sådanne ansøgere bør omdirigeres til det konsulat, der er kompetent på deres bopælssted, sædvanligvis Den Russiske Føderation. Der kan gøres undtagelser på grundlag af visumkodeksens artikel 6, stk. 2, og vejledningen i punkt 1.8 i del II i visumhåndbog I, navnlig i tilfælde af nødsituationer og af humanitære grunde (f.eks. familiebesøg på grund af pludselig alvorlig sygdom hos et familiemedlem med ophold i EU, systemkritikere og menneskeretsforkæmpere).

b) Proceduremæssige aspekter ved indgivelse af en ansøgning i Rusland i den nuværende situation

8. Medlemsstaterne har oplevet en større reduktion af deres kapacitet til at behandle ansøgninger om visa til kortvarigt ophold, der indgives af russiske statsborgere, efter at de russiske myndigheder har udvist mange medlemsstats konsulære og diplomatiske personale. Den generelle kontekst med Ruslands angrebskrig (Ruslands øgede militære aktion, propaganda, øgede risici for sikkerheden og den offentlige orden i medlemsstaterne) har skabt behov for at sikre en grundigere behandling af ansøgninger fra russiske statsborgere eller visse kategorier heraf. Denne situation kan gøre det nødvendigt for medlemsstaterne at tilpasse deres procedurer, uden at det berører sikringen af, at hver enkelt ansøgning behandles korrekt. Det opnås ved hjælp af følgende:
 - a. *Prioritering, når der bestilles tid til at indgive en ansøgning*
9. I visumkodeksens artikel 9, stk. 2, fastsættes det, at medlemsstaterne kan kræve, at ansøgere bestiller tid til indgivelse af en ansøgning. Mødet skal som hovedregel finde sted inden for en frist på to uger fra den dato, hvor der blev anmodet om mødet. På nuværende tidspunkt kan det være meget vanskeligt for medlemsstaterne at sikre dette på grund af personalemangel på de fleste medlemsstats konsulater.
10. Kommissionen finder derfor, at medlemsstaterne bør prioritere ansøgere, som ikke har en væsentlig grund til at rejse, lavere, når disse bestiller tid.

³ Bilag til Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2020) 395 af 28.1.2020 om ændring af afgørelse K(2010) 1620 endelig for så vidt angår erstatning af håndbogen om behandling af visumansøgninger og ændring af udstedte visa (visumhåndbog I).

b. Frist, inden for hvilken der skal træffes afgørelse om en visumansøgning

11. I den nuværende situation er der behov for en grundig behandling af alle ansøgninger fra russiske statsborgere. Kommissionen finder, at medlemsstaterne om nødvendigt bør gøre fuld brug af muligheden for at forlænge fristen for at træffe afgørelse om en visumansøgning til 45 dage, jf. visumkodeksens artikel 23, stk. 2.
12. Kommissionen understreger også, at ved at forlænge fristen for at træffe afgørelse om ansøgninger fra visse kategorier af ansøgere, dvs. dem, der ikke har en væsentlig grund til at rejse, navnlig dem, der ansøger om visum med henblik på turisme, eller dem, hvis rejse ikke haster, også giver mulighed for at træffe afgørelse inden for en kortere frist for dem, som ansøger med henvisning til en væsentlig grund til at rejse, eller som kan påberåbe sig et begrundet individuelt hastetilfælde, jf. visumkodeksens artikel 23, stk. 2a, herunder af humanitære grunde.

c. Krav om supplerende dokumentation eller begrænsning af den type dokumenter, der accepteres som dokumentation i forbindelse med visumansøgningen

13. Trods den harmoniserede liste over dokumentation, der skal fremlægges af ansøgere i Rusland (Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 6.6.2016 [C(2016) 3347 final]), og indtil der potentielt sker en ændring af denne liste, vil det i den nuværende situation være berettiget, at medlemsstaternes konsulater anmoder om yderligere dokumenter under behandlingen af en ansøgning fra visse kategorier af russiske statsborgere for at sikre en meget grundig behandling, navnlig med hensyn til mulige trusler mod den offentlige orden og internationale forbindelser.
14. Hvis der er begrundet tvivl om ægtheden af den dokumentation, der er fremlagt af ansøgeren, eller om rigtigheden af indholdet eller om troværdigheden af de udsagn, der er fremsat af ansøgeren, navnlig med hensyn til formålet med vedkommendes rejse, skal der gives afslag på en sådan ansøgning, jf. visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b), og dette skal registreres i visuminformationssystemet (VIS), jf. VIS-forordningens⁴ artikel 12, for at sikre, at der findes en varig registrering heraf, som er synlig for alle konsulater, således som det er standardpraksis for alle afslag på visum.
15. Hvis der gives afslag på en ansøgning på grundlag af visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b), fordi der er begrundet tvivl med hensyn til rejsens formål og den fremlagte dokumentation eller de af ansøgeren fremsatte udsagn (f.eks. at vedkommende skal studere eller rejse til en begravelse, mens formålet med rejsen faktisk er turisme), og hvis medlemsstaternes lovgivning tillader det, anbefaler Kommissionen, at der udstedes et indrejseforbud, og at der oprettes en indberetning i Schengeninformationssystemet (SIS) i overensstemmelse med artikel 24 i forordning (EF) nr. 1987/2006⁵ med henblik på nægtelse af indrejse og ophold.

d. Forudgående høring i henhold til visumkodeksens artikel 22

16. Medlemsstaterne kan på grund af trusler mod den offentlige orden, den interne sikkerhed eller internationale forbindelser anmode om at blive hørt om udstedelsen af visa til russiske statsborgere eller visse kategorier heraf og i individuelle tilfælde gøre indsigelse mod, at der

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1133 af 7. juli 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 603/2013, (EU) 2016/794, (EU) 2018/1862, (EU) 2019/816 og (EU) 2019/818 for så vidt angår fastsættelse af betingelserne for adgang til andre EU-informationssystemer med henblik på visuminformationssystemet (EUT L 248 af 13.7.2021, s. 1).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4).

udstedes et visum, der er gyldigt i hele Schengenområdet. Hvis den medlemsstat, til hvem ansøgningen blev indgivet, i så tilfælde i overensstemmelse med visumkodeksens artikel 25, stk. 1, litra a), nr. ii), stadig beslutter at udstede et visum, skal dette være et visum med begrænset territorial gyldighed (gyldigt på den udstedende medlemsstats eller undtagelsesvis på flere medlemsstatsers område med forbehold af deres samtykke hertil).

17. En medlemsstat, der anmoder om at blive hørt, skal i henhold til visumkodeksens artikel 22, stk. 3, underrette Kommissionen herom.

c) Vurdering af visumansøgninger indgivet af statsborgere i Den Russiske Føderation eller indgivet i Rusland

Det er vigtigt at minde om følgende elementer, som allerede indgår i retningslinjerne C(2022) 3084, som blev vedtaget den 5. maj 2022:

18. I betragtning af den aktuelle økonomiske og politiske situation i Rusland bør medlemsstaterne tage særligt hensyn til vurderingen af, om en ansøger udgør en risiko for medlemsstaternes sikkerhed, og fastslå, om indrejsebetingelserne er opfyldt, jf. visumkodeksens artikel 21 og vejledningen i kapitel 6 i del II i visumhåndbog I. Navnlig bør følgende forhold tages i betragtning:
- i. **Rejsesygeforsikring:** Konsulatet er ansvarligt for at afgøre, om den forsikring, som ansøgeren fremlægger, er tiltrækkelig, jf. visumkodeksens artikel 15. Der gøres opmærksom på bestemmelsen i artikel 15, stk. 5, som pålægger konsulaterne at undersøge, om krav mod forsikringsselskabet kan inddrives i en medlemsstat. Policer, der er udstedt af russiske forsikringsselskaber, kan betragtes som værende utilstrækkelige på grund af EU's aktuelle restriktive foranstaltninger. I disse tilfælde kan medlemsstaterne kræve, at ansøgeren fremlægger en rejsesygeforsikring, der er udstedt af et forsikringsselskab uden for Den Russiske Føderation.
 - ii. **Undersøgelse af, om ansøgeren opfylder indrejsebetingelserne og kan forventes at opfylde dem i hele visummets planlagte gyldighedsperiode:** Den økonomiske ustabilitet, de restriktive foranstaltninger og den politiske udvikling i Rusland kan øge sandsynligheden for, at ansøgerne med tiden ikke længere vil opfylde indrejsebetingelserne. I disse tilfælde bør det overvejes at udstede et visum med kortere gyldighed og/eller et visum til én indrejse i stedet for et visum til flere indrejser. Der gøres opmærksom på visumkodeksens artikel 24, stk. 2a, hvori det fastsættes, at gyldighedsperioden for udstedte visa kan afkortes i konkrete tilfælde, hvis der er rimelig tvivl om, hvorvidt indrejsebetingelserne vil være opfyldt i hele perioden. På grund af de forværrede forhold bør medlemsstaterne afholde sig fra at udstede visa til flere indrejser med lang gyldighed, da det ikke er sikkert, at russiske statsborgere vil fortsætte med at opfylde indrejsebetingelserne, navnlig når rejsens erklærede formål er turisme.
 - iii. **Vurdering af, om ansøgeren har til hensigt at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om, jf. visumkodeksens artikel 21, stk. 1, uden at dette berører muligheden for at udstede et visum med begrænset territorial gyldighed af humanitære grunde:** Den nuværende situation i Rusland kan øge sandsynligheden for, at ansøgere planlægger at opholde sig i EU, efter at deres tilladelse til ophold er udløbet. I tilfælde af tvivl om, hvorvidt en ansøger har til hensigt at forlade medlemsstaternes område eller ej, bør der gives afslag på visum, medmindre den pågældende medlemsstat finder det nødvendigt at udstede et visum (f.eks. af humanitære grunde eller til gavn for systemkritikere, journalister, menneskeretsforkæmpere eller andre sårbare grupper). I så fald

skal der udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed i overensstemmelse med visumkodeksens artikel 25.

- iv. **Vurdering af, om ansøgeren er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler:** Det må forventes, at ansøgere med bopæl i Rusland ikke længere kan anvende internationale kredit- eller betalingskort, når de rejser i EU. Det rejser tvivl om, hvorvidt de vil råde over de fornødne subsistensmidler, særlig hvis aktiverne står på konti i banker eller andre enheder, der er omfattet af EU's restriktive foranstaltninger.
- v. **Ved vurderingen af en visumansøgning** bør konsulaterne tage hensyn til, om ansøgeren har tilknytning til personer eller enheder, der er omfattet af EU's restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed. Hvis det er tilfældet, bør det vurderes, om der skal gives afslag på visum på grundlag af visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a), nr. vi). I tvivlstilfælde er kortet over EU's sanktioner⁶ et værktøj, der kan give vejledning om den fuldstændige liste over de personer og enheder, der er omfattet af EU's restriktive foranstaltninger.

Ud over ovennævnte forhold og i betragtning af det udfordrende sikkerhedsklima i Rusland bør medlemsstaternes konsulater tage følgende forhold i betragtning, når de behandler ansøgninger indgivet af russiske statsborgere:

- 19. **Det er vigtigt, at konsulaterne grundigt kontrollerer, om ansøgere kan betragtes som en trussel mod en eller flere medlemsstats offentlige orden eller interne sikkerhed eller deres internationale forbindelser.** Hvis det er tilfældet, bør der gives afslag på visum. Det bør kontrolleres i SIS, om ansøgeren er en person, om hvem der er oprettet en indberetning med henblik på forbud mod indrejse. Konsulaterne rådes til om muligt og i tvivlstilfælde at være yderst agtpågivende, f.eks. ved at søge i nationale databaser, INTERPOL-databaser foruden SIS, i overensstemmelse med hver medlemsstats nationale lovgivning. Derudover bør konsulaterne være opmærksomme på, at der i flere medlemsstater kræves en høring af de centrale myndigheder under behandlingen af alle ansøgninger, der indgives af statsborgere i Den Russiske Føderation, jf. visumkodeksens artikel 22.
- 20. Konsulaterne bør ved behandlingen af en ansøgning om et Schengenvisum **i særlig grad være opmærksomme på visse kategorier af russiske ansøgere**, jf. punkt 18, nr. v., og punkt 21, når sandsynligheden for, at de udgør en potentiel risiko, anses for at være høj, samtidig med at der træffes afgørelse på grundlag af en individuel vurdering.
- 21. Medlemsstaterne kan navnlig være opmærksomme på, at det for visse kategorier af russiske ansøgere er højst sandsynligt, at de **kan udgøre en potentiel trussel mod en medlemsstats internationale forbindelser**. Medlemsstaterne bør undersøge, om russiske visumansøgere, hvis erklærede formål med rejsen er turisme, kan forbindes med eller på anden måde støtter regimet og derfor udgør en øget risiko med hensyn til at fremme propaganda for krigen og/eller udøve lobbyvirksomhed for den russiske regerings interesser.
- 22. Medlemsstaterne kan vedtage en bred tilgang til fastlæggelse af, hvilke forhold der kan føre til, at en person identificeres som en **potentiell trussel**: Det kan i praksis betyde, at hvis det på grundlag af en undersøgelse af den enkeltes situation i den aktuelle geopolitiske kontekst konstateres, at der består en trussel, kan det føre til, at der gives afslag på visum.

⁶ <https://www.sanctionsmap.eu>; <https://data.europa.eu/data/datasets/consolidated-list-of-persons-groups-and-entities-subject-to-eu-financial-sanctions?locale=da>.

23. Med hensyn til **russiske statsborgere, der rejser med henblik på turisme**, er det berettiget at anlægge en meget streng tilgang, da det er sværere at vurdere rejsens berettigelse sammenlignet med andre formål (forretningsrejse, familiebesøg eller lægeaftale). Desuden har den pågældende person muligvis ingen tilknytning til en person, der befinder sig på medlemsstaternes område (i modsætning til, hvad der er tilfældet i forbindelse med f.eks. familiebesøg, forretningsrejser eller lægeaftaler).
24. Medlemsstaterne opfordres til at **intensivere udvekslingen af oplysninger** inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde for så vidt muligt og i overensstemmelse med visumkodeksens artikel 48, stk. 1, at sikre en harmoniseret tilgang til behandlingen af visumansøgninger, der indgives i Rusland.
25. Det skal erindres, at visumkodeksen indeholder undtagelsesbestemmelser, der gør det muligt at udstede et **visum af humanitære grunde, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser**. Det kan undlades at opkræve visumgebyr, eller gebyret kan nedsættes, jf. visumkodeksens artikel 16, stk. 6, når dette har til formål at fremme kulturelle eller sportslige interesser, interesser på området udenrigspolitik, udviklingspolitik og andre områder af vital offentlig interesse eller af humanitære årsager eller på grund af internationale forpligtelser. Sådanne bestemmelser kan anvendes til at **gøre det lettere for journalister, systemkritikere, elever, studerende og forskere** at rejse, eftersom disse kategorier af rejsende nu skal betale et visumgebyr på 80 EUR i stedet for 35 EUR — medmindre der fritages for gebyr, eller gebyret nedsættes, jf. visumkodeksens artikel 16, stk. 2, 4 eller 5. I henhold til visumkodeksens artikel 19, stk. 4, kan ansøgninger, der ikke opfylder betingelserne, undtagelsesvis betragtes som antagelige, og i henhold til artikel 25, stk. 1, kan der udstedes visa med begrænset territorial gyldighed, selv om indrejsebetingelserne ikke er opfyldt. Dette er bl.a. relevant for visumansøgninger, der indgives af **systemkritikere, uafhængige journalister, menneskeretsforkæmpere og repræsentanter for civilsamfundsorganisationer**, der ikke kontrolleres af Den Russiske Føderations regering, **og deres nære familiemedlemmer**.
26. Reglerne i direktiv 2004/38/EF⁷ om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område finder fortsat anvendelse⁸.

d) Revurdering af visa til flere indrejser, som statsborgere i Den Russiske Føderation er i besiddelse af

27. Der er vedtaget restriktive foranstaltninger⁹ vedrørende forbud mod indrejse på eller transit gennem medlemsstaternes område for statsborgere i Den Russiske Føderation I den forbindelse indeholder SIS indberetninger om de statsborgere, der er omfattet af EU's restriktive foranstaltninger, og som har forbud mod at indrejse på eller opholde sig i Schengenområdet. Medlemsstaterne bør **inddrage visa**, der er udstedt til sådanne statsborgere inden rejseforbuddets ikrafttræden, og som stadig er gyldige, da betingelserne for udstedelsen af dem ikke længere er opfyldt, jf. visumkodeksens artikel 34, stk. 2, og artikel 21, stk. 3, litra c).

⁷ Direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

⁸ Afslag på en ansøgning om visum til en person, der er omfattet af retten til fri bevægelighed, skal anses for at udgøre en begrænsning af den frie bevægelighed. Det skal derfor opfylde kravene i kapitel VI i direktiv 2004/38/EF, navnlig de proceduremæssige garantier, der er fastsat i dette kapitel.

⁹ Se især: Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT L 78 af 17.3.2014, s. 16), og Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT L 78 af 17.3.2014, s. 6).

Oplysninger om inddragede visum skal indlæses i VIS, jf. VIS-forordningens artikel 13. Visumindehaveren bør underrettes om inddragelsen, jf. visumkodeksens artikel 34, stk. 6.

28. Medlemsstaterne bør også anlægge en streng tilgang ved revurderingen af de visa, der allerede er udstedt til en hvilken som helst statsborger i Den Russiske Føderation, i lighed med de principper, der finder anvendelse ved vurderingen af nye visumansøgninger, der indgives af statsborgere i Den Russiske Føderation: En grundig undersøgelse af russiske statsborgere på grundlag af en **revurdering af den enkeltes situation i den aktuelle geopolitiske kontekst kan føre til, at en person identificeres som en potentiel trussel**. Hvis det viser sig, at betingelserne for udstedelse af et visum ikke længere er opfyldt, bør medlemsstaterne inddrage de visa, der er udstedt til sådanne statsborgere, og som stadig er gyldige, jf. visumkodeksens artikel 34, stk. 2, og artikel 21, stk. 1. Oplysninger om et inddraget visum skal indlæses i visuminformationssystemet (VIS-systemet), jf. VIS-forordningens artikel 13. Visumindehaveren bør underrettes om inddragelsen, jf. visumkodeksens artikel 34, stk. 6. Et visum skal i princippet inddrages af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der udstedte det. Et visum kan inddrages af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat; myndighederne i den medlemsstat, der har udstedt visummet, underrettes i så tilfælde om en sådan inddragelse. F.eks. bør et visum inddrages ved grænsen, hvis indehaveren af visummet er blevet omfattet af en indberetning i SIS, siden visummet blev udstedt. Personer, hvis visum er blevet inddraget, har ret til at appellere en sådan afgørelse.
29. Det skal desuden bemærkes, at i henhold til visumkodeksens artikel 30 giver **besiddelse af et visum ikke i sig selv ret til indrejse i Schengenområdet**. Fremvisning af et gyldigt visum, der allerede er udstedt til en statsborger i Den Russiske Føderation, har derfor ingen indflydelse på medlemsstaternes forpligtelse til at foretage omfattende ind- og udrejsekontrol med henblik på at kontrollere, at betingelserne for indrejse i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 6 er opfyldt, og sikre, at der gives afslag på indrejse, hvis disse betingelser ikke er opfyldt.

e) Gældende bilaterale aftaler om visumfritagelse med Den Russiske Føderation

30. Visumforordningen¹⁰ indeholder en fælles liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og en liste over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav. Listerne findes i bilagene til visumforordningen.
31. Desuden hedder det i visumforordningens artikel 6, stk. 1, litra a), at "en medlemsstat kan fastsætte undtagelser fra visumpligten [...] for: a) indehavere af diplomatpas, tjenestepas/officielle pas eller særlige pas". I henhold til artikel 12 skal medlemsstaterne meddele de foranstaltninger, de træffer i medfør af visumforordningens artikel 6, og Kommissionen offentliggør disse oplysninger.
32. For at Rådets afgørelse om fuldstændig suspension af anvendelsen af aftalen kan få virkning, skal medlemsstaterne også suspendere anvendelsen af bilaterale aftaler om visumfritagelse med Den Russiske Føderation, som gør det muligt for indehavere af tjenestepas og særlige pas udstedt af Den Russiske Føderation at indrejse visumfrit, samt underrette Kommissionen om sådanne suspensioner.
33. Medlemsstaterne skal sørge for, at EU's restriktive foranstaltninger finder anvendelse og er effektive, selv hvis bilaterale aftaler om visumfritagelse med Den Russiske Føderation er gældende.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39).

f) Gennemførelse og oplysninger til offentligheden

34. Disse operationelle retningslinjer skal hjælpe medlemsstaterne ved behandlingen af alle ansøgninger, der indgives af statsborgere i Den Russiske Føderation, uanset deres bopæl.
35. Det er op til medlemsstaternes centrale myndigheder at dele disse retningslinjer med alle deres konsulære repræsentationer rundt om i verden.
36. Medlemsstaterne er fortsat ansvarlige for at informere offentligheden om den fuldstændige suspension af aftalen (visumkodeksens artikel 47, stk. 1).

g) Opfølgning via det lokale Schengensamarbejde

37. I medfør af visumkodeksens artikel 48, stk. 1, vil EU-delegationerne inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde koordinere og tilrettelægge regelmæssig udveksling af oplysninger om gennemførelsen af disse retningslinjer og overvåge, om de ændringer, der følger af den fuldstændige suspension af aftalen, anvendes korrekt. Rapporter fra møder om gennemførelsen af disse retningslinjer bør deles med medlemsstaternes centrale visummyndigheder, jf. visumkodeksens artikel 48, stk. 5, og Kommissionen.

